

Ο ζήλος από την αρχή μέχρι το τέλος της ζωής σου

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Είναι παρατηρημένο ότι, στις πρώτες ημέρες που έρχομεθα στο κοινόβιο, έχουμε ζήλο σαν τον Άθωνα.

Αυτός ο ζήλος προσέξτε να μη σᾶς εξασθενήσει, να μη σβήσει· διότι τότε είναι όχι καλά.

Μπορείς αυτό τον ζήλο να τον αύξησεις, να τον μεγαλώσεις; Άξιος έπαίνου είσαι. Πρόσεξε όμως μήπως αυτός ο ζήλος, έννοῶ ζήλο εἰς τὴν ὑπακοή, εἰς τὴν εὐχή, εἰς τὴν αὐτομεμψία, ἄγρυπνος στὴν ἀκολουθία, μὴ σὲ πάρει ὁ ὕπνος, στὸ δωμάτιό σου· νὰ ἐπιβλέπεις τὸν ἑαυτό σου, ὅλα αὐτὰ θεωροῦνται ζήλος. Ἄν ὁ ζήλος ψυχρανθεῖ, τότε δὲν βαδίζεις καλά. Γι' αὐτὸ διόρθωσε τὸν ἑαυτό σου, νὰ μὴν ψυχρανθεῖ αὐτὸς ὁ ζήλος, αὐτὴ ἡ θερμότης.

Μακάριος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἀδερφός, ὁ ὁποῖος διατηρεῖ τὸν ζήλο ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μέχρι τὸ τέλος τῆς ζωῆς του.

Διότι δὲν ξέρεις πόσα χρόνια θὰ ζήσεις στὸ μοναστήρι. Μπορεῖ νὰ ζήσεις πέντε

χρόνια, μπορεί νὰ ζήσεις δέκα, μπορεί νὰ ζήσεις καὶ πενήντα, δὲν γνωρίζεις πόσα χρόνια. Ἐ, αὐτὸς εἶναι ἄξιος ἐπαίνου, ὁ ὁποῖος διατηρεῖ τὸν ζῆλο του ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μέχρι τὸ τέλος τῆς ζωῆς τοῦ ἀκμαῖο.

ΓΕΡΩΝ ΕΦΡΑΙΜ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΩΤΗΣ